

ประเทศเมียนมาร์ - คนหลากหลายชาติพันธุ์ ได้แก่ ไทยใหญ่ กระเหรี่ยง มอญ เป็นต้น, คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ, ผู้ชายมีค่านำหน้าชื่อว่า “อู” ผู้หญิงมีค่านำหน้าชื่อว่า “มะ”, นุ่งผ้าโสร่ง เรียกว่า “ลองยี”, หล่าเผ็ด มีลักษณะคล้ายเมี่ยงคำของไทย

ประเทศลาว - ภาษาลาวคล้ายกับภาษาอีสานในไทย, ตักบาตรข้าวเหนียว, ประเพณีหลายอย่างคล้ายไทย, รับประทานอาหารจากการเป็นอาณานิคมฝรั่งเศส เช่น ไข่กระทะหรือขนมปังฝรั่งเศส, ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวลาว

ประเทศเวียดนาม - พูดภาษาเวียดนาม มีตัวอักษรกวีอังกี้อ, ผู้หญิงสวมชุดที่เรียกว่า “อ่าวหญ่าย”, อาหารที่เป็นที่รู้จักคือ ผัสดู, การแสดงหุ่นกระบอกน้ำเป็นภูมิปัญญาช่วงหน้าฝน, อาหารนิยมใช้พืชสมุนไพรหลากหลายชนิด

ประเทศมาเลเซีย - ประกอบด้วยชาวมลายู จีนและอินเดีย, ภาษามลายู เป็นภาษาประจำชาติ, เป็นประเทศมุสลิม, อาหารนิยมใช้เครื่องเทศเป็นหลัก เช่น นาซี เลอแม็ก, หนึ่งตะลุงมาเลเซีย หรือ วายุกุลิต

ประเทศสิงคโปร์ - ส่วนใหญ่เป็นชาวจีน มลายู และอินเดีย, ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก, ไม่มีวัฒนธรรมเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง, ก้าวหน้าทางเศรษฐกิจมากที่สุด, มีเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมจากการค้ามากที่สุด

ประเทศอินโดนีเซีย - ประเทศประกอบขึ้นจากหมู่เกาะ, ภาษาบาฮาซาอินโดนีเซียเป็นภาษาราชการ, เครื่องครัดในหลักปฏิบัติอิสลามมาก ๆ , ต้องปฏิบัติตามอาดัต

ประเทศกัมพูชา - พูดภาษาเขมร, นับถือพุทธ, โตนเลสาบ, อาม็อกคล้ายห่อหมกของไทย, เทศกาลน้ำ เพื่อระลึกบุญคุณน้ำ

ประเทศบรูไน - ใช้ภาษามลายูและอังกฤษเป็นภาษาราชการ, ปฏิบัติอิสลามอย่างเคร่งครัด, ไม่สวมเสื้อผ้าสีเหลือง, ห้ามดื่มสุรา, ไม่มีสถานบริการยามค่ำคืน

ประเทศฟิลิปปินส์ - นับถือศาสนาคริสต์โรมันคาทอลิก, จุดเด่นของวัฒนธรรมตามแบบสเปน, ประเพณีดีไ้ก่นิยมมาก

ประเทศติมอร์-เลสเต - ตกเป็นอาณานิคมโปรตุเกส, ภาษาพื้นเมืองและภาษาซาอินโดนีเซีย, ใช้วิธีชีวิตแบบดั้งเดิม